

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1065/2020
30.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник, Мирослав Мирковић, адвокат из ..., против тужене Високе техничке школе струковних студија Пожаревац, коју заступа Душан Ђорђевић, адвокат из ..., ради поништаја одлуке, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1529/19 од 23.01.2020. године, у седници већа одржаној 30.03.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1529/19 од 23.01.2020. године, у усвајајућем делу става другог изреке, тако што се **ОДБИЈА** као неоснована жалба тужиоца и пресуда Основног суда у Пожаревцу П1 323/18 од 10.01.2019. године **ПОТВРЂУЈЕ** у ставу првом и четвртном изреке, а **ПРЕИНАЧУЈЕ** у ставу трећем изреке, тако што се **ОДБИЈА** као неоснован тужбени захтев тужиоца за поништај Одлуке научно-наставног већа тужене број .. од 30.09.2015. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против решења о трошковима жалбеног поступка из става трећег изреке другостепене пресуде.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да туженој накнади ревизијске трошкове у износу од 45.500,00 динара, у року од 8 дана.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П1 323/18 од 10.01.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев и евентуални тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд поништи као незакониту Одлуку научно-наставног већа тужене број .. од 30.09.2015. године о одбијању приговора тужиоца број .. од 17.09.2015. године, поднетог на извештај комисије за избор у звање предавача струковних судија за ужу научну област Ставом другим изреке, првостепени суд се огласио апсолутно ненадлежним за поступање по тужби тужиоца у основном и евентуалном тужбеном захтеву којим је тражио да суд поништи Извештај комисије за писање реферата за избор једног наставника у звање предавача за ужу научну област ..., пословни број .. од 26.08.2015. године, са предлогом за избор кандидата мр ББ по конкурс тужене објављеном у „Службеном гласнику РС“ број 57 од 29.06.2015. године и укинуо је све спроведене радње. Ставом трећим изреке, тужба тужиоца у делу

који је постављен као евентуални тужбени захтев за поништај као незаконите Одлуке научно-наставног већа тужене број .. од 30.09.2015. године, којом је ББ, магистар ... наука, биран у звање предавача на Високој техничкој школи за ужу научну област ... са почетком од 30.09.2015. године на одређено време до 30.09.2020. године, одбачена је као неблагоприятна. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженој исплати трошкове поступка у износу од 312.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1529/19 од 23.01.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом, трећем и четвртном изреке тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца и поништене као незаконите Одлука научно-наставног већа тужене број .. од 30.09.2015. године о одбијању приговора тужиоца број .. од 17.09.2015. године, поднетог на извештај комисије за избор у звање предавача струковних студија за ужу научну област ... и Одлука научно-наставног већа тужене број .. од 30.09.2015. године, којом се мр ББ, магистар ... наука бира у звање предавача на Високој техничкој школи струковних студија за ужу научну област ..., са почетком од 30.09.2015. године, на одређено време до 30.09.2020. године и обавезана тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 312.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате, док је у преосталом делу захтев тужиоца за досуђење законске затезне камате одбијен, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у односу на преиначени део изреке, ревизију је благовремено изјавила тужена због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14) и нашао да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а указивањем на погрешну примену члана 8. ЗПП-а, у суштини се оспорава утврђено чињенично стање, што није ревизијски разлог у смислу члана 407. истог Закона.

Према утврђеном чињеничном стању, тужена је дана 29.06.2015. године расписала конкурс за избор – реизбор једног наставника у звању предавача струковних студија за пријем у радни однос са пуним радним временом на одређено време од пет година, за ужу наставно-научну област – На конкурс су се пријавили тужилац и мр ББ. Из Извештаја комисије тужене за писање реферата за избор наставника по конкурсу од 26.08.2015. године, произлази да оба кандидата испуњавају све услове предвиђене конкурсом и важећим нормативима за избор, а да је предност дата кандидату мр ББ. На овај извештај тужилац је изјавио приговор који је Одлуком наставног већа број .. од 30.09.2015. године одбијен. Након тога, тужилац се обратио Министарству просвете, науке и технолошког развоја и извршен је инспекцијски надзор којим је констатовано да није било

незаконитости приликом избора наставника по расписаном конкурс. Одлуком наставног већа тужене број .. од 30.09.2015. године мр ББ, магистар ... наука, изабран је у звање предавача на Високој техничкој школи струковних студија за ужу научну област – ... са почетком од 30.09.2015. године на одређено време до 30.09.2020. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је нашао да је тужба у делу који се односи на поништај Одлуке наставног већа тужене .. од 30.09.2015. године, којом се мр ББ бира у звање предавача код тужене, поднета по протеклу преклузивног рока од 60 дана, предвиђеног одредбом члана 195. Закона о раду, и у том делу тужбу одбацио као неблаговремену. Тужбени захтев за поништај Одлуке наставног већа бр. .. од 30.09.2015. године, којом је одбијен приговор тужиоца, је одбио с обзиром да је одлука донета у складу са законом и општим актима тужене.

Другостепени суд је одлучујући о жалби тужиоца преиначио првостепену одлуку тако што је поништио одлуке тужене од 30.09.2015. године као незаконите.

По оцени Врховног касационог суда, погрешан је закључак другостепеног суда.

Одредбом члана 64. Закона о високом образовању („Службени гласник РС“ бр. 76/05...99/14, који је био на снази у време расписивања конкурса), ближи услови за избор у звање наставника утврђују се општим актом високошколске установе у складу са препорукама Националног савета из члана 11. став 1. тачка 13. овог закона (став 11). Одредбом члана 65. истог закона, прописано је да високошколска установа расписује конкурс за заснивање радног односа и стицање звања наставника за уже области утврђене општим актом високошколске установе (став 1); а да се начин и поступак заснивања радног односа и стицања звања наставника уређују општим актом самосталне високошколске установе (став 7). Одредбом члана 1. Правилника о избору наставника од 14.04.2011. године, предвиђено је да се овим Правилником утврђује начин и поступак избора наставника за ВТШ СС Пожаревац.

Погрешно је становиште изражено у побијаној пресуди да су одлука тужене о избору кандидата мр ББ и одлука о одбијању приговора тужиоца, као другог учесника у поступку пријема у радни однос, незаконите и да нису донете у складу са препорукама Националног савета и општим актом. Наиме, у конкретном случају, оба кандидата, лице које је по конкурс изабрано и овде тужилац, испуњавали су услове за пријем у радни однос. Дискреционо право тужене је кога ће од два кандидата који испуњавају конкурсне услове изабрати за заснивање радног односа. Комисија тужене је приликом одлучивања о избору кандидата по расписаном јавном конкурс утврдила да оба кандидата испуњавају услове предвиђене нормативним актима, али је одлуку о избору донела тако што је изабрала кандидата који има предност над тужиоцем у погледу поседовања радног искуства с обзиром да је овај кандидат своје радно искуство стекао кроз рад у настави и на предметима из уже научне области за коју је конкурс расписан. Приликом избора комисија је узела у обзир и број научних радова, односно валидних референци, а основано се ревизијом указује да суд није надлежан, нити стручан да цени одлуку наставничког већа у погледу тога, односно шта представља валидну референцу (што погрешно чини другостепени суд), а нарочито у ситуацији када је одлука у погледу тога, већ била предмет контроле инспекцијског надзора којим је утврђено да није било незаконитости приликом избора по расписаном конкурс.

По оцени Врховног касационог суда, тужени је примио у радни однос кандидата за радно место предавача који је испуњавао услове прописане конкурсом, те је у свему поступио у складу са наведеним правилником и законом, због чега је тужбени захтев за поништај оспорене одлуке о избору мр ББ, одбијен. Такође, одбијен је и тужбени захтев тужиоца за поништај одлуке о одбијању његовог приговора, из разлога што тужилац нема правни интерес за поништај ове одлуке у ситуацији када му је одбијен захтев за поништај одлуке о избору другог кандидата.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 416. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

Одлука о трошковима поступка садржана у усвајајућем делу става другог изреке побијане пресуде (одбијени део се односи на камату) је преиначена и потврђено решење о трошковима садржано у ставу четвртом изреке првостепене пресуде, те тужилац обавезан да туженој исте накнади с обзиром да није успео у овом спору.

Такође, правилно је ставом трећим изреке другостепене пресуде одбијен захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка, јер се одговор на жалбу не сматра нужним трошком у смислу члана 154. став 1. ЗПП.

Полазећи од успеха у поступку по ревизији, туженом су досуђени одређени ревизијски трошкови у износу од 45.500,00 динара и то за састав ревизије износ од 33.000,00 динара, на име судске таксе на ревизију износ од 5.000,00 динара и на одлуку по ревизији износ од 7.500,00 динара, сагласно одредбама члана 153, 154. и 163. ЗПП, Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, бр. 121/12...37/21) и одредби члана 28. Таксене тарифе из Закона о судским таксама („Службени гласник РС“, бр. 28/94 ... 95/18).

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**